

Vlaams
Parlement

ingediend op **393** (2019-2020) – Nr. 2
14 september 2020 (2019-2020)

Verslag

namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuur,
Ruimtelijke Ordening en Energie
uitgebracht door Bruno Tobback en Mieke Schauvliege

over het voorstel van resolutie

van Kim De Witte, Jos D'Haese, Johan Danen,
Mieke Schauvliege en Ludwig Vandenhove

over een stellingname
tegen de industriële ontwikkeling
van de Groene Delle

Samenstelling van de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Energie:

Voorzitter: Carina Van Cauter.

Vaste leden:

Piet De Bruyn, Inez De Coninck, Andries Gryffroy, Freya Perdaens, Wilfried Vandaele;
Bart Claes, Leo Pieters, Sam Van Rooy;
Tinne Rombouts, Koen Van den Heuvel;
Gwenny De Vroe, Carina Van Cauter;
Johan Danen, Mieke Schauvliege;
Bruno Tobback.

Plaatsvervangers:

Annick De Ridder, Marius Meremans, Joris Nachtergaele, Axel Ronse, Nadia Sminate;
Carmen Ryheul, Stefaan Sintobin, Wim Verheyden;
Robrecht Bothuyne, Lode Ceyskens;
Willem-Frederik Schiltz, Bart Tommelein;
Chris Steenwegen, Tine Van den Brande;
Hannes Anaf.

Toegevoegde leden:

Jos D'Haese.

Documenten in het dossier:

393 (2019-2020) – Nr. 1: Voorstel van resolutie

INHOUD

1. Toelichting door de indieners	4
2. Bespreking	6
3. Stemming	9

De Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Energie besprak op 15 juli 2020 het voorstel van resolutie van Kim De Witte, Jos D'Haese, Johan Danen, Mieke Schauvliege en Ludwig Vandenhove over een stellingname tegen de industriële ontwikkeling van de Groene Delle (*Parl.St.* VI.Parl. 2019-20, nr. 393/1).

(Tijdens de vergadering van de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Energie waren alleen de commissievoorzitter en de commissiesecretaris fysiek in de commissiezaal aanwezig. De vaste leden, de plaatsvervangende leden en de toegevoegde leden van de commissie kregen de mogelijkheid om online aan de vergadering deel te nemen via het platform Zoom. Andere volksvertegenwoordigers konden alleen na motivering online aan de vergadering deelnemen.)

1. Toelichting door de indieners

Kim De Witte wil in de toelichting drie aspecten benadrukken: het belang van de Groene Delle, de alternatieven voor industriële ontwikkeling en het brede verzet bij de bevolking en allerhande belangengroepen in Limburg, dus niet alleen bij natuurvrienden. De Groene Delle is vooreerst belangrijk omdat het een waterreservoir is met vennen, broekbossen, beekvalleien en sponzige bodems. Dergelijk waterrijk gebied is zeldzaam in Vlaanderen. De laatste vijftig jaar is 180.000 hectare Vlaams moerasgebied verdwenen. In het plan van de Vlaamse Regering wordt het gebied maar gedeeltelijk gecompenseerd en dan nog op landbouwgrond. Met dit plan komt er dus verhard terrein bij.

Veengebieden en moerassen, dus ook de Groene Delle zijn hotspots voor koolstofopslag. Zo staat het ook in het milieueffectrapport van het gebied. Dat dateert van 2014, dus nog voor Vlaanderen in Parijs de belofte maakte om de broeikasgasuitstoot drastisch terug te dringen. Het gebied verharden of opspuiten bevrijdt niet alleen veel koolstofdioxide, de opslagruimte gaat daarenboven verloren.

Een derde reden waarom het gebied zo waardevol is, is de grote biodiversiteit. Negentig procent van de oppervlakte is waardevolle tot zeer waardevolle natuur, met onder meer zuurminnende eikenbossen die meer dan honderd jaar oud zijn, berkenheide, trilveen, elzenbroekbos enzovoort. Het milieueffectrapport stelt dat dergelijke oude bossen heel moeilijk te compenseren zijn. Ook de fauna is waardevol met onder meer de Europees beschermde boomkikker en zeldzame libelle-soorten. Bovendien is het onderdeel van het jachtgebied van de wolvenfamilie.

Het gebied heeft ook een belangrijke verbindingsfunctie tussen de vijvergebieden van Midden-Limburg. Het stuk dat de Vlaamse Regering wil kappen, ligt tussen de Demer- en de Laambeekvallei. Beide gebieden zijn essentieel voor het in stand houden van de zuurminnende eikenbossen. Samengevat: de ouderdom, de diversiteit en de verbindingsfunctie maken dat compensatie enkel op zeer lange termijn mogelijk is. Specialisten zeggen dat er vijftig jaar nodig is om evenwaardige natuur elders te ontwikkelen.

Daarenboven zijn er heel wat alternatieven. Langs het Albertkanaal in Limburg zijn er voldoende industrieterreinen. Vooreerst is er Genk-Zuid-Kaatsbeek, een gebied net naast de Fordsite, ingenomen door Essers, met 11 hectare aan het Albertkanaal en 27 hectare daar net achter. Het bedrijventerrein Lanaken-Lanaken telt 10 hectare langs het Albertkanaal. Twee kilometer ten noorden van de site die de Vlaamse Regering wil kappen, ligt in Zolder-Lummen zelf de vroegere Dosschesite, net aan het Albertkanaal. In totaal is er dus ongeveer 30 hectare vrij aan het Albertkanaal met mogelijkheid om over water te laden en te lossen. In de Groene Delle wil de Vlaamse Regering 23 hectare kappen. Afgelopen weekend ging Kim De Witte een kijkje nemen op de site in Genk-Zuid-Kaatsbeek, een site van bijna 40 hectare. Daar kan een middelgrote Europese speler, zo die gevonden wordt, zich perfect

vestigen. Er is een gloednieuwe aanlegkade. Het ligt tussen de E313 en de E314 en dichterbij de belangrijkste handelspartner Duitsland dan de site in Lummen. In Limburg is er trouwens 3000 hectare industrieterrein waarvan 600 hectare onmiddellijk beschikbaar. Dat zijn de officiële cijfers van de provincie die bevestigd zijn door VOKA (Vlaams netwerk van ondernemingen). De indieners vrezen voor een scenario zoals bij het Ferrarisbos in Wilrijk, dat gekapt is maar niet gebruikt wordt voor hoogwaardige industrie. Ze vrezen dat de Groene Delle gewoon een parking wordt of blijft leegstaan.

Het derde argument is het brede verzet in Limburg tegen de kap van dit gebied. De PVDA organiseert, net als andere organisaties, al wekenlang wandelingen waar grote belangstelling voor is. Daarnaast heeft het actiefrent De Groene Delle op een mum van tijd 35.000 handtekeningen verzameld. Ongeveer 3200 mensen hebben het publieke bezwaarschrift van de PVDA ingevuld. Ook de Grootouders voor het Klimaat, de Bond Beter Leefmilieu, BOS+, Greenpeace, Natuurpunt en WWF (het World Wildlife Fund) hebben een bezwaarschrift ingediend. Ook de Boerenbond verzet zich tegen de plannen omdat er voor de compensaties landbouwgrond verdwijnt. De Unie van Zelfstandige Ondernemers (UNIZO) stelt vragen bij de noodzaak van het kappen daar er nog zoveel industrieterrein is in Limburg. Zelfs de werkgevers zijn dus verdeeld over de kwestie. Minister Zuhal Demir laat bij elk van de talrijke interviews daarover horen dat ze dit dossier geërfd heeft en dat er nog geen beslissing genomen is. Eigenlijk zegt ze daarmee dat er geen steun meer voor is. Kortom, de spreker vraagt de parlementsleden om zijn voorstel voor behoud van de Groene Delle goed te keuren wegens de specifieke natuurwaarde, de beschikbaarheid van alternatieven en het brede maatschappelijke verzet.

Het viel *Johan Danen* op dat bij een recente bespreking in de commissie geen enkel parlements lid het dossier volop verdedigde. De weken erna is hij nog amper mensen of organisaties tegengekomen die het dossier steunden. Het dossier loopt al een kleine twintig jaar. In die periode zijn er heel wat nieuwe inzichten gerezen, maar is de situatie ook grondig gewijzigd, bijvoorbeeld door de droogte. De Groene Delle is een wetland, wezenlijk om de waterhuishouding op orde te houden. In dit dossier is daar veel te weinig rekening mee gehouden. Hij vraagt de parlementsleden dan ook meer rekening te houden met die nieuwe inzichten en het voorstel goed te keuren. Compenseren is zeker een goed principe, maar natuur, en zeker een oeroud bos, kan zomaar niet geknipt en geplakt worden.

In de commissie hebben minister Zuhal Demir en Piet De Bruyn opgeroepen om bezwaarschriften in te dienen. Ondertussen zijn er 35.000 handtekeningen verzameld. De actiecomités maar ook de Boerenbond en UNIZO stellen vragen bij het dossier. Groen neemt in maatschappelijk polariserende dossiers wel vaker een duidelijke positie in, maar in dit dossier hoeft dat niet: de regering heeft gewoon heel weinig medestanders.

De minister verdedigde met lange tanden het dossier en zei onder meer watergebonden industrie in Limburg kansen te willen geven. Langs het kanaal is echter nog een kleine 200 hectare onmiddellijk beschikbaar voor watergebonden industrie. De minister zei toe dat verder te onderzoeken, het lid hoopt dat ze dat gedaan heeft. Hij heeft de indruk dat sommigen de beschikbare ruimte langs het kanaal kunstmatig naar beneden halen om dit gebied toch maar te kunnen kappen. Kortom, hij vraagt de regering af te zien van de industriële ontwikkeling van de Groene Delle. Het relancecomité heeft trouwens ook benadrukt dat natuur dichtbij belangrijk is, en dat is net wat de Groene Delle is voor veel mensen.

Ludwig Vandenhove heeft op 9 juni uitgebreid beargumenteerd waarom de Groene Delle moet behouden blijven. Hij herinnert aan de verklaringen van alle politieke strekkingen dat er meer aandacht moet zijn voor biodiversiteit. Voortschrijdende inzichten maken het nodig om sommige dossiers te herbekijken. Dit dossier wordt

echter telkens opnieuw in een politieke weegschaal met andere dossiers gegoooid. Het is tijd om de beslissing van de Vlaamse Regering te herroepen.

Het gebeurt niet vaak dat een werkgeversorganisatie de solidariteit onder werkgevers verbreekt, toch deed UNIZO dat over de Groene Delle. Het is duidelijk dat het dossier niet meer van deze tijd is. Hij hoopt dat de minister voldoende politiek en gezond verstand aan de dag legt om de zaak in te trekken.

Mieke Schauvliege sluit zich aan bij de voorgaande opmerkingen. Ook zij vindt dit een voorbeeld van voortschrijdend inzicht. De twee parlementaire droogtecommissies (*Parl.St.* VI.Parl. 2019-20, nr. 473/1 en 2) maakten duidelijk dat brongerichte maatregelen nodig zijn, dat water moest kunnen infiltreren. Een andere belangrijke aanbeveling is moerasherstel. De afgelopen vijftig jaar is er 180.000 hectare moeras vernietigd. Het herstel ervan kost enorm veel geld, en nu wil men, tegen alle nieuwe inzichten in, een stukje moeras vernietigen. Niet alleen Limburg, heel Vlaanderen is hierover verbolgen. Als de Vlaamse Regering dit wel doet, maakt ze zichzelf onwaarschijnlijk belachelijk: de oplossingen tegen droogte kennen en voortgaan met het vernietigen van essentiële natuur. Ze roept alle commissieleden op om dit voorstel van resolutie te steunen en een stevig signaal te geven dat ze dit niet aanvaarden.

2. Bespreking

Leo Pieters erkent dat de Groene Delle een specifieke natuurwaarde heeft, maar wijst op het bestaan van het Economisch Netwerk Albertkanaal. Het gewestplan voorziet in de mogelijkheid om langs het water een industriestrook aan te leggen. Die strook is zandgrond waar oude eiken op staan. Vlaams Belang heeft problemen met de formulering van het voorstel van resolutie maar wil wel aan de Vlaamse Regering vragen andere industriegronden eerst in gebruik te nemen. De oppervlakte die nodig is, hangt af van de aard van de bedrijvigheid, maar vooralsnog is er geen kandidaat voor het stuk Groene Delle. Hij vraagt de regering een en ander uit te klaren vooraleer te beslissen.

Piet De Bruyn wijst op de lange voorgeschiedenis van het dossier en de vele discussies die het parlement er al aan wijdde. Hij heeft vandaag geen nieuwe argumenten gehoord. Hij benadrukt dat het openbaar onderzoek tot eind augustus loopt. Zowel hij als de minister hebben inderdaad gezegd dat het iedereen vrij staat opmerkingen te geven in het kader van dat onderzoek. Het is het recht van parlementsleden om nu met een voorstel van resolutie de besluitvorming van de Vlaamse Regering proberen te beïnvloeden, maar het is een vreemde werkwijze.

De Vlaamse Regering is in dit dossier niet over één nacht ijs gegaan en N-VA vindt dat het voorstel dat nu onderworpen is aan een openbaar onderzoek, evenwichtig. De uitvoerende macht heeft wel degelijk rekening gehouden met nieuwe inzichten: er is een groot verschil met de eerste versie. Limburg krijgt op deze manier 27 hectare watergebonden bedrijventerrein bij op één van de best gelegen strategische plaatsen daarvoor. Op termijn kan dat minstens vijfhonderd jobs opleveren en een aanzienlijk aantal vrachtwagens van de weg houden, zowel winst voor economie als voor het klimaat.

Het klopt dat een stukje waardevolle natuur verdwijnt, maar het grootste en meest waardevolle deel van de Groene Delle, inbegrepen Het Koet, blijft gevrijwaard. Het natuurgebied van 83 hectare wordt daarenboven beschermd als Vlaams ecologisch netwerk zodat het behoud zeker is. In die 83 hectare zit ook een versterking van de vallei van de Voortbeek door een uitbreiding van het natuurgebied aan de oostzijde met bijna 13 hectare natte gronden. Zowel die vallei als het natuurgebied Groene Delle worden door een buffer afgeschermd van de bedrijvigheid. Kortom,

N-VA stelt voor de resultaten van het openbaar onderzoek af te wachten en zal het voorstel van resolutie niet goedkeuren.

Lode Ceyssens wijst erop dat in een democratie inspraak belangrijk is. Voor de Groene Delle loopt dat proces. Hij pleit ervoor dat iedereen zoveel mogelijk zijn stem laat horen in dat openbaar onderzoek. Terwijl het inspraakproces van de burger loopt, geeft het geen pas dat het parlement daar een voorstel van resolutie over goedkeurt. Het is goed dat Piet De Bruyn het volledige plaatje schetst. Limburg heeft inzake natuur van niemand lessen te krijgen. Geen enkele provincie heeft zoveel geïnvesteerd in natuur: een nationaal park, Bosland, een duinengordel, De Wijers, De Teut enzovoort. Het is al een ecologisch paradijs en wil dat blijven, maar wil geen economisch kerkhof worden.

Voor de modal shift en duurzaam vervoer is het nodig te investeren in watergebonden industrie en de ontsluiting ervan. Dat is de reden waarom het Economisch Netwerk Albertkanaal er gekomen is. Daarover is er in 2015 een compromis gesloten met een evenwicht tussen natuur en ontsluiting van watergebonden industrie.

Kim De Witte vindt jobs belangrijk, maar er zijn alternatieve, beschikbare industrieterreinen langs het Albertkanaal. In Genk alleen is er een site van 38 hectare, waarvan 11 hectare direct langs de kade, ook tussen de E313 en de E314, ontegensprekelijk een toplocatie. Daarnaast ligt er nog 7,5 hectare. In het plan van de Vlaamse Regering komt er een kade van 5 hectare in de Groene Delle, maar er ligt 7,5 hectare op de vroegere Dosschesite op 2 kilometer van het stuk dat men wil kappen en daarenboven nog 11 hectare in Lanaken. In totaal is er in Limburg 600 hectare industrieterrein beschikbaar. Het klopt dus niet dat er meer moet gekapt worden om de industrie te ontwikkelen of om jobs te creëren. Een scenario als bij het Ferrarisbos dreigt: gebieden kappen terwijl er geen industrie op komt.

De kap gaat daarenboven regelrecht in tegen de plannen van de Vlaamse Regering. Het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen vraagt om bij voorrang de beschikbare bedrijventones te benutten om de schaarse open ruimte te bewaren. Het Klimaatplan zegt dat de koolstofvoorraad in de bodem moet worden beschermd, in de eerste plaats in de moerasgebieden. Minister Zuhair Demir heeft enkele weken geleden toegezegd 4 miljoen euro te investeren in moeras in Beringen, 20 kilometer verderop, terwijl ze dit moeras wil droogleggen. Dat is niet logisch. Limburg mag dan wel veel geïnvesteerd hebben in natuur, het probleem van droogte is immens en wordt alleen maar groter. In 1998 heeft de Vlaamse Regering beloofd dat ze de volgende tien jaar 48.000 hectare aan bos en natuur zou creëren. Twintig jaar later is minder dan de helft ervan gerealiseerd.

Kortom, hij dringt aan op een signaal van het parlement. Hij is het er niet mee eens dat het parlement geen stappen kan ondernemen zo lang het openbaar onderzoek niet is afgerond. Het maakt ook deel uit van de democratie.

Johan Danen is het eens met de minister dat als bos moet wijken, daar zeer goede argumenten voor moeten zijn. In Limburg is er meer dan 600 hectare industrieterrein onmiddellijk beschikbaar, waarvan ongeveer een derde naast het kanaal, weliswaar niet allemaal gelabeld als watergebonden activiteitenterreinen. Hij vraagt dat alles eens goed in kaart te brengen, want hij heeft de stellige indruk dat er geprobeerd wordt de beschikbare terreinen naast het kanaal te minimaliseren door ze als niet-watergebonden te labelen om zo de zogenaamde noodzaak van de kap van de Groene Delle aan te tonen, wat eigenlijk bijna crimineel is. Hij begrijpt niet waarom er gewezen wordt op de noodzaak aan bijkomend terrein terwijl er nog 200 hectare naast het kanaal beschikbaar is. De uitgebreide uitleg van voorstanders lijkt bedoeld om die waarheid te bedekken.

Ludwig Vandenhove heeft vijf jaar geleden het compromis mee opgesteld. Als iedereen bij zijn principiële standpunt van toen blijft, worden de plannen zelfs niet gerealiseerd. Ook hij kent de reacties van de Boerenbond en UNIZO. Zelfs na compromissen wijzigen de omstandigheden met het verloop van de jaren: de coronacrisis, de vraag om meer biodiversiteit, ook om redenen van volksgezondheid, enzovoort. Hij vraagt het debat over watergebonden activiteiten en vervoer over de waterweg niet te vermengen met het dossier van de Groene Delle.

Leo Pieters vraagt de meerderheid consequent te zijn. Heel wat industrie langs het Economisch Netwerk Albertkanaal maakt geen gebruik van het water. Die bedrijven zijn dan eigenlijk verkeerd gevestigd. Vrachtwagens van de weg halen betekent op een ernstige manier de terreinen toewijzen.

Mieke Schauvliege heeft altijd geleerd dat de overheid de middelen zorgvuldig moet besteden en beheren als een goede huisvader. Het Rekenhof is bezorgd omdat het Klimaatfonds ook zal worden gebruikt voor de bouwshift en om de watergevoelige openruimtegebieden te vrijwaren. Het Rekenhof wil daarmee zeggen dat het vermoedt dat er te weinig middelen zullen zijn. De indieners vragen om de waarde van het gebied van de Groene Delle te behouden, in de strijd tegen de droogte, voor de koolstofopslag, enzovoort. Dit elders proberen te compenseren duurt lang en kost gigantisch veel. Vlaanderen heeft die middelen niet, zo zegt het Rekenhof. Ten gevolge van de coronacrisis is die financiële ruimte nog kleiner. Daarnaast heeft die crisis aangetoond hoe belangrijk het is om natuur dichtbij te koesteren. Er is daarenboven geen bewijs dat de aangesneden zone voor meer tewerkstelling zal zorgen én er is ruimte genoeg voor watergebonden industrie in Limburg. Kortom, een beslissing met onzekere voordelen die zeker natuur en koolstofopslag vernietigt en een aanslag pleegt op de waterhuishouding, mag niet genomen worden. Eerlijk en consequent gedrag betekent voor elke partij de Groene Delle behouden.

Lode Ceyssens weet dat het allerbelangrijkste voor het klimaat is dat de uitstoot beperkt wordt. Transport is verantwoordelijk voor een derde van die uitstoot. Watergebonden transport kan het verschil maken. Hij vindt niet dat er al genoeg is geïnvesteerd. Watertransport biedt veel meer mogelijkheden dan nu, alleen moet er een kritische massa aan bedrijven, ook die niet als watergebonden gelabeld zijn, aan de waterweg liggen. Pleiten voor watergebonden vervoer en dat loskoppelen van de Groene Delle is hypocriet. Het Economisch Netwerk Albertkanaal heeft al heel wat natuur beschermd. Limburg heeft geen lessen te krijgen van niet-Limburgers, zeker niet als die bedoelen dat Limburg zijn bossen moet behouden en de industrie naar elders versluizen. In dit dossier heeft Limburg het evenwicht gezocht tussen tewerkstelling en groen. Limburg is en zal een groene provincie blijven, maar Limburgers hebben recht op jobs en liefst duurzame jobs.

Carina Van Cauter zegt dat Open Vld tegen het voorstel zal stemmen. De overheid kan niet zo maar het geweer van schouder veranderen. Het planproces is opgestart. Het gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplan is voorlopig vastgesteld en er loopt een openbaar onderzoek. Na die procedure is er een definitieve beslissing nodig. Die komt niet aan het parlement toe maar aan de regering.

Johan Danen verzet zich tegen het argument dat de kap nodig is om ruimte te maken voor watergebonden industrie. Er zijn immers onmiddellijk 24 grote percelen beschikbaar in Limburg. Hij is bereid een compromis te sluiten: het dossier een jaar of tien in de koelkast stoppen, eerst de beschikbare terreinen te vullen en dan bekijken of de gronden nodig zijn. Tot slot uit hij nogmaals zijn verontwaardiging over grote terreinen naast het kanaal met kades die als niet-watergebonden gelabeld zijn.

Mieke Schauvliege is geen Limburgse en kijkt met jaloezie naar de natuur daar. Ze wil echter waarschuwen voor domme, onomkeerbare beslissingen. Ze laat zich niet zeggen dat het haar bedoeling is om werkgelegenheid naar andere provincies te sluizen. In haar gemeente is er tien jaar geleden een watergebonden bedrijventerrein ontwikkeld en daar is slechts één bedrijf gevestigd, een overslagbedrijf met vijf werknemers, terwijl er 1500 jobs beloofd waren. Groen is voor watergebonden bedrijvigheid, maar is tegen fabels van de watergebonden tewerkstelling die stelt dat als we dat overal mogelijk maken, de tewerkstelling vanzelf komt en waarvoor waardevolle natuur moet sneuvelen. Dat is volgens haar geen goed beleid. Op deze site zijn er zoveel natuurwaarden en de noodzaak is niet aangetoond. Heel Vlaanderen zit daarop te kijken en begrijpt er niets van: dat de oplossingen tegen onder meer droogte bekend zijn, maar niet uitgevoerd worden. Dat is schuldig verzuim. Het is onbegrijpelijk dat de meerderheid dit dossier dat dateert van 2000 blijft verdedigen, terwijl nu duidelijk is dat het een domme beslissing is.

Kim De Witte vindt dat Lode Ceyskens rond de pot draait. Het is onbegrijpelijk dat hij niet antwoordt op het argument dat er genoeg plaats is in Limburg, ook terreinen met gloednieuwe peperdure aanlegkades en dat er een scenario Ferrarisbos dreigt. Eigenlijk wil de regering bossen kappen en geld uitgeven voor iets wat er al is. Hij is zelf ook Limburger. Klimaatopwarming en biodiversiteit zijn geen exclusief Limburgse problemen. Dit stuk kappen dat dan over twintig jaar nog leeg staat omdat er voldoende alternatieven zijn, is zinloos.

3. Stemming

Ter stemming gelegd wordt het voorstel van resolutie van Kim De Witte, Jos D'Haese, Johan Danen, Mieke Schauvliege en Ludwig Vandenhove over een stellingname tegen de industriële ontwikkeling van de Groene Delle, verworpen met 8 stemmen tegen 3 bij 2 onthoudingen.

Carina VAN CAUTER,
voorzitter

Bruno TOBBACK
Mieke SCHAUVLIEGE,
verslaggevers